

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sofijski rajonen syd (Bułgaria) w dniu 4 listopada 2019 r. – „Banka DSK” EAD i „Frontex International” EAD

(Sprawa C-807/19)

(2020/C 27/30)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Sofijski rajonen syd

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawcy w postępowaniach nakazowych: „Banka DSK” EAD i „Frontex International” EAD

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy okoliczność, że dany sąd krajowy jest znacznie bardziej obciążony pracą od innych sądów tej samej instancji i z tego względu sędziowie w tym sądzie napotykać na trudności związane z równoczesnym przeprowadzaniem badania przedstawionych im dokumentów, na podstawie których dopuszcza się lub można dopuścić natychmiastową wykonalność, i wydawaniem orzeczeń w rozsądnym terminie, sama w sobie stanowi naruszenie prawa Unii Europejskiej w zakresie ochrony konsumentów lub innych praw podstawowych?
- 2) Czy sąd krajowy powinien odmówić wydania aktów, które mogą skutkować egzekucją, jeśli konsument nie wyraził sprzeciwu wobec tych aktów – w wypadku gdy sąd ten poweźmie poważną wątpliwość, że wniosek opiera się na zastosowaniu nieuczciwego warunku w umowie zawartej z konsumentem, lecz w tym względzie brak jest rozstrzygających dowodów w materiałach zgromadzonych w sprawie?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 2, czy dopuszczalne jest – jeśli sąd krajowy powziął wątpliwość – wymaganie przez niego dodatkowych dowodów od strony umowy będącej przedsiębiorcą, chociaż zgodnie z prawem krajowym sąd krajowy nie ma takiego uprawnienia w ramach postępowania, w którym wydaje się akt podlegający ewentualnej egzekucji, gdy dłużnik nie wyraził sprzeciwu?
- 4) Czy wymogi dotyczące ustalenia z urzędu określonych okoliczności przez sąd krajowy, ustanowione w prawie Unii Europejskiej w związku z dyrektywami dotyczącymi harmonizacji prawa konsumenckiego, mają zastosowanie także w wypadkach, gdy prawodawca krajowy udzielił dodatkowej ochrony (szerszego zakresu praw) konsumentom w krajowym akcie prawnym w wykonaniu przepisu dyrektywy, która dopuszcza udzielenie takiej wzmocnionej ochrony?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) w dniu 12 listopada 2019 r. – TC, UB/Komisija za zasztita ot diskriminacija, VA

(Sprawa C-824/19)

(2020/C 27/31)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen administratiwen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: TC, UB

Druga strona postępowania kasacyjnego: Komisija za zasztita ot diskriminacija, VA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia art. 5 ust. 2 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawach osób niepełnosprawnych i art. [2] ust. 1, 2 i 3 oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE ⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy prowadzi do wniosku, że dopuszczalne jest wykonywanie przez osobę niewidomą działalności ławnika sądowego i uczestniczenie w sprawach karnych, czy też
- 2) Dany rodzaj niepełnosprawności osoby trwale niewidomej stanowi cechę, która jest wymogiem istotnym i determinującym dla wykonywania działalności ławnika sądowego, a istnienie tej niepełnosprawności uzasadnia odmienne traktowanie, w związku z czym traktowanie to nie stanowi dyskryminacji ze względu na cechę związaną z „niepełnosprawnością”?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Namur (Belgia) w dniu 15 listopada 2019 r. – C.J./Région wallonne

(Sprawa C-830/19)

(2020/C 27/32)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Namur

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C.J.

Druga strona postępowania: Région wallonne

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2, 5 i 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽¹⁾, w związku z art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 807/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i wprowadzającego przepisy przejściowe ⁽²⁾, stoją na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie w ramach wykonywania tych przepisów uwzględniły całe gospodarstwo, a nie tylko udział młodego rolnika w tym gospodarstwie lub jednostki pracy (JP) w celu określenia dolnych i górnych progów w przypadku, gdy gospodarstwo rolne jest zorganizowane na zasadzie stowarzyszenia nieposiadającego osobowości prawnej, w którym młody rolnik nabywa niepodzielną część i prowadzi gospodarstwo, ale nie jako jedyny kierujący tym gospodarstwem?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 347, s. 487.

⁽²⁾ Dz.U. 2014, L 227, s. 1.